

Mamai

mok.

Nuširdžiai

Žinau, kad laukiamas e-s-u. Ma-my-te, ma-ma, aš sku-
bu su-lik-ti saulę danguje ir pasi-džiaugti šypse-na ta-
va su / ra. Pa-žvelk pro kūdikystės lan-gą i
pievoje pražydušias gėles. Ma-tai - vi-šų bal-čiau-siam
žie-de tiesiu rankas aš į ta-ve. Ma-/ni.

Žinau, kad laukiamas esu.
Mamyte, mama, aš skubu.
Sutikti saulę danguje
Ir pasidžiaugti šypsena tava.

Pažvelk pro kūdikystės langą
Į pievoje pražydušias gėles,
Matai - visų brangiausia draugė
Tiesiu rankas aš į tave.

Žinau, kad laukiamas esu.
Mamyte, mama, aš skubu.
Kierme jau renkasi draugai,
Nebark manęs, kad sugrįžau vėlai.

Pažvelki pro jaunsystės langą
Ir pasidžiauk užaugusiais vaikais -
Matai - visų brangiausia draugė
Manęs jau laukia vakarais.

Žinau, kad laukiamas esu.
Mamyte, mama, aš skubu.
Į pilį vartai atkelti
Žaislai ten laukia palikti vieni.

Pažvelki pro vaikystės langą
Į pievoj išbėgiotus takelius:
Kiek ten margų drugelių skraido
O paskui juos - ir aš lekiu.

*- vaikystei jau nuskrūjo
su myšiais dieđ lopiais valkies.*